Obvinění (trestní řízení)

Kypr

V těchto přehledech je popsáno, co se děje, když je člověk podezříván nebo obviněn z trestného činu, který se řeší v soudním řízení.

Shrnutí trestního řízení

Níže jsou shrnuty obvyklé fáze trestního řízení:

Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu, může vyslýchat policie. Policie odpovídá za vyšetřování trestných činů.

Podezřelý může být zadržen pouze na základě soudního zatykače s výjimkou přistižení při páchání trestného činu.

Před policejním výslechem musí být podezřelý informován o svém právu na obhájce a musí být poučen.

Pokud se v rámci vyšetřování objeví usvědčující důkazy proti podezřelému, je policií oficiálně obviněn. V případě závažných trestných činů rozhoduje o trestním stíhání nejvyšší státní zástupce (*Genikos Eisaggeleas*). Policie tuto svou pravomoc vždy vykonává pod celkovým dohledem nejvyššího státního zástupce, který má podle ústavy právo zahájit, vést a přebírat jakékoli trestní řízení, v tomto řízení pokračovat, nebo ho zastavit.

Policie předává obvinění s návrhem obžaloby s popisem trestného činu / trestných činů okresnímu soudci ke schválení. Pokud je obžaloba schválena, obžalovaný (tj. obviněný) je na konkrétní datum předvolán k soudu.

V závislosti na závažnosti se trestní věci projednávají: a) ve zkráceném řízení před samosoudcem okresního soudu (*Eparchiako Dikastirio*), v jehož okresu byl trestný čin spáchán; b) na základě podnětu nejvyššího státního zástupce před senátním soudem (*Kakourgiodikeio*), který se skládá ze tří soudců okresního soudu, přičemž mu předsedá předseda okresního soudu.

Ve zkráceném řízení obžalovaný v den předvolání k soudu reaguje na obvinění přiznáním nebo popřením viny. U případů, které projednává senátní soud, probíhá ve stanovený den předběžný výslech okresním soudcem. Od předběžného výslechu se může upustit, pokud nejvyšší státní zástupce potvrdí, že není nutný. Současná praxe je taková, že se od předběžných výslechů upouští.

Oběť trestného činu (poškozený) má právo podat stížnost.

Celkovou odpovědnost za trestní stíhání včetně práva stíhání zastavit má nejvyšší státní zástupce.

Na Kypru neexistuje trestní řízení s laickou porotou.

Pokud soud na základě šetření dospěje k závěru, že obžalovaný není způsobilý vinu přiznat nebo popřít vzhledem k tomu, že není mentálně či jinak způsobilý, může soud vydat příkaz k jeho léčbě v příslušném zařízení.

Obžalovaný může proti obžalobě vznést předběžné námitky, a to z důvodu: a) neexistence soudní příslušnosti věcné nebo místní; b) předchozího zproštění viny nebo odsouzení za tentýž čin / tytéž činy; c) udělení milosti; d) neúplnosti nebo opakování obvinění.

V rámci jedné obžaloby může být obviněno více osob ze souvisejících trestných činů. Pokud je to vnímáno jako nespravedlivé, může soud nařídit, aby byla obvinění v obžalobě pro účely soudního řízení rozdělena.

Hlavní líčení je zahájeno dokazováním obžaloby (*katigorousa archi*). Po vystoupení obžaloby soud rozhodne, zda je možné přičítat dané skutky obžalovanému. Pokud ano, je obžalovaný předvolán, aby se obhajoval, a je informován o svém právu nevypovídat, učinit prohlášení z lavice obžalovaných, nebo předložit důkazy pod přísahou. Obžalovaný má kdykoli právo předložit důkazy na svou obhajobu. Z využití práva nevypovídat nesmějí být vyvozovány nepříznivé závěry. Po vystoupení obhajoby mohou strany předložit závěrečné argumenty a soud vynese rozsudek.

Všichni svědci, kteří vypovídají pod přísahou, musí být podrobeni křížovému výslechu.

Soudní proces musí dodržovat zásady spravedlivého procesu. Během celého řízení platí presumpce neviny. Důkazní břemeno je po celou dobu na straně obžaloby. Pokud na konci řízení není soud nade vší pochybnost přesvědčen o vině obžalovaného, musí být obžalovaný zproštěn viny.

Pokud je obžalovaný odsouzen, následuje uložení trestu.

Podrobnosti o všech těchto fázích řízení a o vašich právech najdete v přehledech. Tyto materiály nenahrazují právní poradenství a jsou určeny pouze pro informační účely.

Role Evropské komise

Evropská komise se trestního řízení v členských státech nijak neúčastní a nemůže vám s žádnou stížností pomoci. Informace o tom, jak podat a komu podávat stížnosti, najdete v těchto přehledech.

Potřebné informace naleznete na následujících odkazech:

Moje práva při vyšetřování trestného činu

Moje práva během soudního řízení

Moje práva po skončení soudního řízení

Poslední aktualizace: 11/03/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Moje práva při vyšetřování trestného činu

A. Má na vyšetřování vliv to, že jsem cizí státní příslušník?

Ne.

B. Jaké jsou fáze vyšetřování?

i. Fáze shromažďování důkazů / pravomoci vyšetřovatelů

Každý vyšetřovatel může požadovat, aby se každá osoba, u které má důvod předpokládat, že byla obeznámena se skutečnostmi nebo okolnostmi trestných činů, které vyšetřuje, dostavila v dané době na místo, které je odůvodněně stanoveno vyšetřovatelem, za účelem výslechu a získání výpovědi dotčené osoby v souvislosti s takovým trestným činem.

ii. Zadržení policií

Osoba, která je zatčena a zadržena, má právo požadovat, aby jí nebo jejímu obhájci byl včas poskytnut přístup k podstatným dokumentům, které jsou relevantní pro konkrétní případ, které má k dispozici státní zástupce a které jsou nezbytné k účinnému napadení zákonnosti zatčení a zadržení.

„Podstatnými dokumenty“ se rozumí kopie zatýkacího rozkazu a příkazu ke vzetí do vazby a kopie žádosti a čestného prohlášení, na jehož základě byl zatýkací rozkaz vydán.
Pokud se soudci prokáže, že vyšetřování spáchání trestného činu, za který byla osoba zatčena, nebylo dokončeno, a na žádost příslušníka policie v hodnosti vrchního inspektora nebo vyšší hodnosti má soudce podle zákona pravomoc bez ohledu na to, zda je, či není příslušný k projednávání trestného činu, pro který je výslech veden, nařídit, aby byla zatčená osoba průběžně držena v policejní vazbě po dobu nepřesahující více než osm dní a dle uvážení soudu. Za první den policejní vazby se považuje den následující po vydání příkazu ke vzetí do vazby.

iii. Výslech

Vyšetřovatel zaznamená svědectví vyslýchané osoby, které je poté uvedené osobě přečteno, a ta ho následně podepíše, nebo pokud je negramotná, udělá na něj zřetelnou značku. Pokud osoba odmítne postupovat tímto způsobem, vyšetřovatel odmítnutí na konci výpovědi zaznamená, přičemž uvede také důvod uvedeného odmítnutí, pokud byl prošetřen, a následně bude výpověď podepsána vyšetřovatelem.
Každé takové svědectví, je-li prokázáno, že bylo dobrovolné, bude přijato jako důkaz v trestním řízení proti osobě, která svědectví poskytla.
Každý, kdo se bez závažného důvodu odmítne dostavit v určené době na místo, které stanoví vyšetřovatel, je vinen z trestného činu a bude mu uložen trest odnětí svobody v délce nejvýše jednoho roku, nebo peněžitý trest nepřesahující jeden tisíc liber, nebo oba výše uvedené tresty.
Pokud vyšetřovatel během vyšetřování trestného činu usoudí, že je pro účely vyšetřování nezbytný nebo vhodný určitý dokument, vydá písemný příkaz adresovaný osobě, která má ve svém držení nebo pod svou kontrolou dotčený dokument, nebo se to o ní předpokládá, přičemž je tato osoba požádána, aby tento dokument předložila na takovém místě a v takové přiměřené době, které jsou uvedeny v příkazu. Písemný příkaz, kterým byla určitá osoba požádána, aby předložila určitý dokument, se považuje za splněný, pokud tato osoba namísto osobní účasti za tímto účelem zajistila, že byl tento dokument předložen.
Každý, kdo bez řádného důvodu odmítne předložit dokument požadovaný na základě příslušného příkazu podle tohoto článku, je vinen z trestného činu a bude mu uložen trest odnětí svobody v délce nejvýše tří let, nebo peněžitý trest nepřesahující tisíc pět set liber, nebo oba výše uvedené tresty.

iv. Vazba

Pokud to považuje za vhodné, může soud případ, který mu byl předložen, odročit a na základě takového odročení může obviněného buď propustit za podmínek, které považuje za důvodné, nebo nařídit, aby byl po dobu soudního řízení držen ve vazbě.

C. Jaká mám práva v průběhu vyšetřování?

i. Mám právo na tlumočníka a překlady?

Podezřelí, kteří nerozumí jazyku policie nebo jiných
příslušných orgánů, mají nárok na bezplatnou pomoc tlumočníka. Tlumočník
může pomoci podezřelým poradit se se svým obhájcem a musí ohledně této komunikace zachovávat mlčenlivost. Kromě toho mají podezřelí následující práva:
V případě zatčení mimo policejní stanici, pokud příslušník policie, který zatčení provedl, neovládá jazyk, kterému podezřelí rozumějí, aby je informoval, nebo k tomu nemá potřebné prostředky, když je mimo stanici, musí tento příslušník informovat vyšetřovatele, který zajistí, aby byli podezřelí okamžitě a v každém případě před zahájením vyšetřování informováni.
Pokud podezřelí nemohou s obhájcem podle svého výběru komunikovat v jazyce, kterému rozumí, může být na žádost dotčeného obhájce při rozhovoru přítomen tlumočník nebo jiná osoba, aby mohl obhájce s podezřelými komunikovat v jazyce, kterému podezřelí rozumí.
Pokud navíc podezřelí nemohou komunikovat s lékařem v jazyce, kterému rozumí, může být při lékařské prohlídce, ošetření a následných kontrolách přítomen tlumočník nebo jiná osoba, aby lékař mohl s podezřelými komunikovat v jazyce, kterému podezřelí rozumí.
Kromě toho mají právo na bezplatný překlad všech podstatných dokumentů (zatýkacího rozkazu a/nebo příkazu ke vzetí do vazby, obžaloby, všech soudních rozhodnutí a příkazů v rámci řízení a jakýchkoli jiných dokumentů, které příslušný orgán považuje za nezbytné). V určitých případech může být poskytnut ústní překlad a/nebo ústní shrnutí podstatných dokumentů.

ii. Jaká mám práva na informace a přístup ke spisu?

Po zatčení a zadržení mají podezřelí nebo jejich obhájci právo na přístup k podstatným dokumentům (kopii zatýkacího rozkazu a příkazu ke vzetí do vazby, kopii žádosti a čestného prohlášení, na jehož základě byl zatýkací rozkaz vydán), které jsou nezbytné k napadení zákonnosti zatčení nebo zadržení podezřelých. Je-li případ předložen soudu, mají podezřelí nebo jejich obhájci právo na přístup k výpovědím a dokumentům získaným během vyšetřování případu týkajícího se vyšetřovaného trestného činu.

iii. Mám právo na přístup k obhájci a na to, aby byla o mé situaci informována třetí strana?

Právo na přístup k obhájci

Podezřelé osoby mají právo důvěrně hovořit s obhájcem. Obhájce jedná nezávisle na policii, která podezřelému může pomoci obhájce kontaktovat.
V souladu se zákonem mají podezřelé osoby rovněž následující práva:
Bezprostředně po zatčení a bez zbytečného odkladu jsou oprávněni telefonicky kontaktovat obhájce podle svého výběru, a to bez přítomnosti jakékoli další osoby.
Na přístup k obhájci mají právo v následujících případech, podle toho, co nastane dříve:
a) před výslechem policií nebo vyšetřováním jiným příslušným orgánem;
b) v dostatečném předstihu před podáním obžaloby;
c) během vyšetřování nebo shromažďování důkazů policií nebo jiným příslušným orgánem;
d) bez zbytečného odkladu po zbavení svobody.
Přístup k obhájci zahrnuje právo:
a) kontaktovat obhájce, který podezřelého zastupuje, a účastnit se soukromé schůzky s ním, a to kdykoli;
b) požadovat přítomnost a účast svého obhájce během výslechu, aby byl podezřelému vysvětlen postup, kterým je výslech veden, a aby byl poučen o svých procesních právech týkajících se výslechu;
c) požadovat přítomnost svého obhájce během vyšetřování nebo shromažďování důkazů, pokud má podezřelý nárok na přítomnost obhájce při dotčeném výslechu.
Policie musí ohledně komunikace mezi podezřelým a jeho obhájcem během schůzek, korespondence, telefonních rozhovorů a všech dalších povolených forem komunikace mezi podezřelým a jeho obhájcem zachovávat mlčenlivost.
Seznam jmen a telefonních čísel všech obhájců zapsaných na „seznamu obhájců vykonávajících toto povolání“ je podezřelým osobám k dispozici bezprostředně po jejich zatčení nebo bezprostředně po vstupu na policejní stanici, pokud jsou zatčeni mimo policejní stanici.
Pokud jsou podezřelí v policejní vazbě, mají v zajišťovacím zařízení, kde se nacházejí, právo se za účelem své obhajoby kdykoli účastnit důvěrného jednání se svým obhájcem, a to na k tomu zvláště určeném místě, kde nebudou viděni a slyšeni policejními příslušníky, a mají právo, aby jim jejich obhájce během rozhovoru poskytl důvěrné písemné či ústní pokyny.

Pokud si nepřejí být obhájcem zastoupeni, uvědomí o tom písemně osobu, která za zajišťovací zařízení odpovídá, vyplněním příslušného formuláře. Kromě toho musí být informováni o tom, že pokud se svého práva na přístup k obhájci vzdají, může to ovlivnit účinnost jejich obhajoby.
V případě, že je osobě méně než osmnáct let, proběhne výslech za přítomnosti jejího obhájce. Rodiče nebo poručníci osoby mají dále právo být při rozhovorech s obhájcem dotčené osoby přítomni.
Pokud dotčená osoba z důvodu nedostatečné duševní způsobilosti nebo tělesného postižení nemůže uplatnit své právo na kontakt s obhájcem bez pomoci, je oprávněna toto právo uplatnit s pomocí a/nebo za přítomnosti příslušníka státní zdravotnické a/nebo sociální služby, přičemž toto právo je podezřelému poskytnuto co nejdříve po jeho zatčení. Pokud podezřelý rovněž nerozumí svým právům z důvodu nedostatečné duševní způsobilosti, je vyslýchán za přítomnosti svého obhájce.

Dočasná výjimka z práva na přístup k obhájci

Dočasná výjimka z práva podezřelých osob na přístup k obhájci bez zbytečného odkladu po zbavení svobody je povolena za výjimečných okolností a pouze v přípravném řízení, pokud z důvodu zeměpisné izolace nelze právo na přístup k obhájci zaručit.
Kromě toho lze dočasnou výjimku z práva na přístup k obhájci za výjimečných okolností v přípravném řízení, a je-li to odůvodněno zvláštními okolnostmi případu, udělit, a to vzhledem k jednomu z následujících naléhavých důvodů:
i) existuje naléhavá potřeba zabránit závažným nepříznivým dopadům na život, svobodu nebo fyzickou integritu osoby;
ii) existuje naléhavá potřeba, aby policie přijala okamžitá opatření, která by zabránila vážnému ohrožení trestního řízení.
Výše uvedené dočasné výjimky však:
i) musí být přiměřené a nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné;
ii) musí být přesně časově ohraničené;
iii) nesmí vycházet výlučně z druhu nebo závažnosti údajného trestného činu a
iv) nesmí obecně narušovat spravedlivý charakter řízení.
Pokud podezřelým není dovoleno vykonávat svá práva týkající se:
i) přístupu k obhájci po zbavení svobody bez zbytečného odkladu;
ii) osobního jednání a komunikace s jejich obhájcem a
iii) přítomnosti a účasti jejich obhájce během výslechu a během vyšetřování nebo shromažďování důkazů, mohou v době svého prvního stání před soudem nebo v den prvního projednání věci soud požádat, aby přezkoumal důvody, které vedly k tomu, že jim nebylo dovoleno tato práva vykonávat.

Informování třetí strany o vašem zatčení nebo zadržení / informování vašeho konzulátu nebo velvyslanectví

Po zatčení nebo zadržení informují podezřelí policii, pokud si přejí někoho, tj. člena rodiny nebo svého zaměstnavatele, telefonicky kontaktovat, aby je informovali o svém zadržení. V určitých případech může být právo informovat o zadržení jinou osobu dočasně omezeno. V takových případech je o tom policie informuje.
V případě cizích státních příslušníků uvědomí policii, pokud si přejí telefonicky kontaktovat konzulární úřad nebo velvyslanectví své země. Kromě toho informují policii, pokud si přejí kontaktovat úředníka konzulárního úřadu nebo velvyslanectví ve své zemi. V tomto ohledu jsou informováni, že vzdání se práva informovat a kontaktovat svůj konzulární úřad nebo velvyslanectví se jich může osobně dotknout.
V souladu se zákonem mají podezřelé osoby rovněž následující práva:
Mají právo telefonicky bezprostředně po svém zatčení a bez zbytečného odkladu a za přítomnosti příslušníka policie kontaktovat příbuzného nebo svého zaměstnavatele nebo jinou osobu podle svého výběru, a pokud je jim méně než osmnáct let, rodiče nebo poručníka, aby je informovali o svém zatčení a sdělili jim, na které policejní stanici nebo ve kterém zajišťovacím zařízení jsou nebo budou drženi.
Pokud dotčená osoba z důvodu nedostatečné duševní způsobilosti nebo tělesného postižení nemůže uplatnit své právo na kontakt s výše uvedenými osobami, je oprávněna toto právo uplatnit s pomocí a/nebo za přítomnosti příslušníka státní zdravotnické a/nebo sociální služby, přičemž toto právo je podezřelému poskytnuto co nejdříve po jeho zatčení.
V případě cizích státních příslušníků mají právo telefonicky bez zbytečného odkladu a co nejdříve po svém zatčení a za přítomnosti příslušníka policie kontaktovat konzulární úřad nebo diplomatickou misi státu, jehož jsou státními příslušníky, a která je umístěna v Kyperské republice, aby je informovali o svém zatčení nebo zadržení a sdělili jim, na které policejní stanici nebo ve kterém zajišťovacím zařízení jsou nebo budou drženi. Pokud v Kyperské republice neexistuje žádný konzulární úřad nebo diplomatická mise, mohou se obrátit na komisaře pro správu a ochranu lidských práv (ombudsmana) Kyperské republiky. Jsou-li státními příslušníky dvou (2) nebo více států, mohou si vybrat konzulární úřad nebo diplomatickou misi, které chtějí informovat o zbavení svobody a na které se chtějí obrátit. Pokud si to přejí, mají kromě toho právo tyto orgány kontaktovat, být jimi navštíveni, hovořit s nimi a udržovat s nimi korespondenci, jakož i zařídit, aby byli těmito orgány zastoupeni, pokud proti tomu nebudou mít tyto orgány námitky.
Pokud je z důvodu nedostatečné duševní způsobilosti dané osoby zjevně nemožné, aby tato osoba pochopila, že má výše uvedená práva týkající se kontaktu, nebo aby o těchto právech byla informována, případně aby plně pochopila, že je oprávněna tato práva vykonávat, jsou konzulární úřad nebo diplomatická mise nebo případně komisař pro správu a ochranu lidských práv (ombudsman) Kyperské republiky informováni příslušníkem policie.
Rovněž jsou informováni, že vzdání se práva informovat a kontaktovat třetí osoby, příbuzné, své zaměstnavatele nebo příslušné konzulární úřady se jich může osobně dotknout.
Pokud je z důvodu nedostatečné duševní způsobilosti dané osoby zjevně nemožné, aby tato osoba pochopila, že má výše uvedená práva týkající se kontaktu nebo aby o těchto právech byla informována, případně aby plně pochopila, že je oprávněna tato práva vykonávat, policie bezprostředně po zatčení zavolá příbuznému zatčené osoby, aby ho informovala, že dotčená osoba byla zatčena, a uvědomila ho o tom, na které policejní stanici nebo ve kterém zajišťovacím zařízení je nebo bude tato osoba držena.

Dočasná výjimka z práva kontaktovat příbuzné / osobu podle vašeho výběru / vašeho zaměstnavatele

Právo kontaktovat příbuzné nebo osobu dle svého výběru nebo svého zaměstnavatele a právo informovat osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost (pokud jde o osobu mladší osmnácti let) nebude bezprostředně po zatčení uděleno, pokud to odůvodňují zvláštní okolnosti případu, a to vzhledem k jednomu z následujících naléhavých důvodů:
a) existuje naléhavá potřeba zabránit závažným nepříznivým dopadům na život, svobodu nebo fyzickou integritu osoby nebo
b) existuje naléhavá potřeba zabránit situaci, v rámci které by mohlo dojít k vážnému ohrožení trestního řízení, a za předpokladu, že tato výjimka:
i) je přiměřená a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné;
ii) je přesně časově ohraničená;
iii) nevychází výlučně z druhu nebo závažnosti údajného trestného činu a
iv) obecně nenarušuje spravedlivý charakter řízení.
Právo kontaktovat třetí osobu (příbuzné nebo zaměstnavatele nebo jinou osobu podle svého výběru) bezprostředně po zatčení jim nebude uděleno, pokud je to odůvodněno naléhavou potřebou nebo rovnocennými operativními požadavky.

Pokud nemohou vykonávat svá práva:
i) informovat a kontaktovat příbuzné nebo osobu podle svého výběru nebo zaměstnavatele;
ii) informovat osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost, pokud jde o zatčení osoby mladší osmnácti let, mohou v době svého prvního stání před soudem nebo v den prvního projednání věci soud požádat, aby přezkoumal důvody, které vedly k tomu, že jim nebylo dovoleno tato práva vykonávat.
V případě osoby mladší osmnácti let, na kterou se vztahují výše uvedené dočasné výjimky, uvědomí policie bez zbytečného odkladu služby sociální péče, komisaře pro ochranu práv dětí a případně jakýkoli jiný orgán zabývající se ochranou a dobrými životními podmínkami dětí,, že tato osoba byla zbavena svobody.

iv. Mám nárok na právní pomoc?

Pokud nemají podezřelí dostatek zdrojů k výkonu svého
práva na přístup k obhájci v přípravném řízení, mohou tuto skutečnost po podepsání příslušného formuláře oznámit policejnímu příslušníkovi, který je odpovědný za výslech. Poté jim bude poskytnut seznam s uvedením jmen a telefonních čísel obhájců, kteří mají zájem o poskytování svých služeb.
Podezřelí potvrdí, že jim byl seznam poskytnut. Obhájce podle jejich výběru bude příslušným způsobem informován příslušníkem policie.
Pokud si přejí, aby jim byla bezplatně poskytnuta služba obhájce, mohou u soudu, jakmile jsou před něj předvedeni, podat příslušnou žádost a soud jejich žádost posoudí.

v. Co je třeba vědět o:

Presumpci neviny

Každá osoba, která je podezřelá nebo je obviněna ze spáchání trestného činu, se považuje za nevinnou, dokud není shledána vinnou podle zákona.
Právní zásada týkající se presumpce neviny se vztahuje na fyzickou osobu v trestním řízení, a to od okamžiku podezření nebo obvinění ze spáchání trestného činu dotyčnou osobou až do ukončení řízení spočívajícího v pravomocném rozhodnutí soudu.

Právu nevypovídat a neobviňovat sám sebe

I když jsou vyslýcháni policií nebo jinými příslušnými orgány, nemusí odpovídat na otázky týkající se údajného trestného činu. Stejně tak, pokud jsou požádáni, aby učinili výpověď nebo odpověděli na otázky, nemají
povinnost předložit důkazy nebo dokumenty či poskytnout informace, které by mohly vést k výpovědi ve vlastní neprospěch.

Důkazním břemeni

Policie odpovídá za shromažďování důkazů, na jejichž základě budou nade vší pochybnost vyšetřované trestné činy prokázány. Obviněné osoby mají právo poskytnout svou vlastní verzi skutečností a poskytnout vyšetřujícím orgánům svědectví nebo obhajobu na podporu své vlastní verze nebo neviny.

vi. Existují nějaké zvláštní záruky pro děti?

Trestní odpovědnost

Osoba mladší čtrnácti let není za jakékoli jednání nebo opomenutí trestně odpovědná (kapitola 154, článek 14), a proto nemůže být zatčena. Tato osoba je požádána, aby se dostavila na policejní stanici v doprovodu svých rodičů/poručníků, pokud je její přítomnost považována za nezbytnou.

2. Zatčení

Pokud je to možné, je třeba se zatčení nezletilé osoby vyhnout. Zatčení nezletilé osoby musí být provedeno v souladu se zákonem, musí být použito pouze jako poslední možnost a musí trvat co nejkratší dobu.
Při zatčení nezletilé osoby se postupuje podle zatýkacího postupu (poskytnutí informací, soudní pravidla, poučení o právech atd.). Při zatýkání je třeba vzít v úvahu
věk, vyspělost a zranitelnost dětí.
Každé rozhodnutí týkající se zatčení dítěte by navíc mělo vycházet z nejlepšího zájmu dítěte.
Zatčené děti by měly být informovány o postupech, které budou následovat, a to srozumitelným způsobem s ohledem na jejich věk a vyspělost.
Nesmí se použít pouta, pokud to není nezbytně nutné, přičemž je třeba přihlédnout k podmínkám stanoveným policejním nařízením 5/39.
Použití policejního obušku je povoleno jako poslední možnost a pouze za podmínek stanovených v policejním nařízení 5/38.
Tělesnou prohlídku by měl provádět policejní příslušník stejného pohlaví.

Právní zastoupení a další práva

Informování nezletilé osoby o právu telefonicky kontaktovat obhájce podle vlastního výběru, a to bez přítomnosti jakékoli jiné osoby.
Informování nezletilé osoby o jejím právu na právní pomoc v případě, že nemá dostatečné prostředky.
Informování nezletilé osoby o právu telefonicky za přítomnosti příslušníka policie kontaktovat své rodiče/poručníky a informovat je o zatčení a sdělit jim, na které policejní stanici nebo ve kterém zajišťovacím zařízení je nebo bude držena.
Rodiče/poručníci budou okamžitě informováni. Kontaktování rodičů/poručníků za účelem jejich informování může být odloženo a proběhnout až dvanáct hodin po zatčení, pokud existuje důvodné podezření, že výkon práva na přístup bezprostředně po zatčení může:
a) vést ke zničení nebo utajení důkazů týkajících se objasnění trestného činu nebo
b) zabránit zatčení nebo výslechu jiné osoby v souvislosti s trestným činem nebo vést k útěku této osoby nebo
c) vést ke spáchání jiného trestného činu nebo ke smrti či úrazu jiné osoby nebo
d) vést k poškození zájmů týkajících se bezpečnosti Kyperské republiky nebo ústavního či veřejného pořádku nebo k zásahu do výkonu spravedlnosti.
Informování rodičů/poručníků o zatčení nezletilých policií (doplňkovým způsobem) o zatčení a (příslušném) vazebním zařízení. Ve vyšetřovacím spisu se tyto skutečnosti odpovídajícím způsobem zaznamenají.
Pokud je to považováno za nutné a v zájmu nezletilé osoby, mohou být o zatčení informovány také sociální služby státu.

Výslech

Vyšetřovatel nesmí zahájit výslech před poskytnutím těchto informací a/nebo oznámením a předtím, než nezletilá osoba využije právo na přístup, jak je požadováno.
Osoby mladší osmnácti let jsou vyslýchány za přítomnosti svého obhájce.
Pokud vyslýchaná osoba nerozumí jazyku, v jakém je výslech veden, nebo tímto jazykem nemluví, má nárok na pomoc tlumočníka.
Výslech musí být vždy prováděn v souladu s ustanoveními zákona, soudních pravidel a příslušných policejních předpisů (policejní nařízení 3/3, 3/4, 5/18).
Nezletilé osoby, které nejsou zadržené, jsou vyslýchány za přítomnosti svých rodičů nebo poručníků a za jejich přítomnosti je také sepsána výpověď.
Policie by měla zajistit, aby byl výslech proveden co nejdříve, nejpozději však do 24 hodin, aby v zásadě nebylo nutné žádat soud, aby vydal příkaz k uvalení vazby (dopis komisaře pro ochranu práv dětí ze dne 11. června 2014).

Zatčení / výslech / trestní stíhání nezletilých studentů

Je třeba se vyhnout zatýkání a výslechu nezletilých studentů v prostorách školy. Pokud je to však nutné, musí policejní příslušníci vstoupit do školy v civilním oblečení a přijet v neoznačeném policejním vozidle.
K zatčení a výslechu musí dojít za přítomnosti ředitele školy, který je o tom předem informován (policejní nařízení 5/18, odst. 6 pododst. 3).

Pokud je trestně stíhán nezletilý student, musí zástupce komisaře (*Astinomikos Diefthintis*) informovat ministerstvo školství a kultury, avšak pouze pokud je to naprosto nezbytné a pokud se domnívá, že takové oznámení slouží potřebám trestní nebo nápravné politiky Kyperské republiky a samozřejmě s přihlédnutím k:
– povaze trestného činu a za předpokladu, že uvedené opatření slouží k ochraně ostatních studentů / národní gardě (*ethnofrouri*),
– problémům, kterým v současné době čelí kyperská společnost, a
– konkrétním okolnostem každého případu.
Je zakázáno zveřejňovat jméno a/nebo adresu školy a/nebo fotografii nebo jakékoli informace, které by mohly vést k určení totožnosti mladého člověka, který se dostaví před soud pro mladistvé (*Dikastirio Anilikon*), s výjimkou svolení tohoto soudu.

Podmínky vazby

Kromě práv přiznaných všem vězňům (zákon 163 (I)/2005) mají osoby mladší osmnácti let, které jsou zadržené, další práva, a to následující:
Nezletilé osoby jsou umístěny v celách, které jsou oddělené od ostatních zadržených. Rovněž by mělo být zajištěno, aby se nezletilí nestýkali ve společných prostorách s dospělými vězni.
Nezletilé osoby zbavené svobody musí být zadržovány v zajišťovacích zařízeních určených speciálně pro osoby v tomto věku, kde musí mít možnost vykonávat činnosti specifické pro jejich potřeby a v nichž budou pracovat osoby se zvláštním vzděláním. Taková zařízení musí být dostatečně velká, dostatečně osvětlená a větraná, přiměřeně vybavená nábytkem a vhodnou výzdobou a musí poskytovat odpovídající vizuální podněty. A konečně, nezletilé osoby si mohou ve své cele ponechat přiměřený počet osobních věcí (normy CPT), pokud tyto věci nepředstavují bezpečnostní riziko. Dále je prostřednictvím spolupráce s dalšími službami zajištěno, že děti tráví svůj čas zdraví prospěšným způsobem (dopis komisaře pro ochranu práv dětí ze dne 7. listopadu 2014).
Rodiče nebo poručníci nezletilé osoby mají právo být při rozhovorech s obhájcem nezletilé osoby přítomni.
Rodiče nebo poručníci nezletilé osoby musí být přítomni při každé lékařské prohlídce, ošetření a následné kontrole nezletilé osoby.
Všichni zadržení a jejich příbuzní nebo jiné osoby podle jejich výběru a v případě zadržených mladších osmnácti let jejich rodiče nebo poručníci musí být osobou, která za zajišťovací zařízení odpovídá, informováni v jazyce, kterému rozumí, že mají právo setkávat se každý den po dobu celkově až jedné hodiny v samostatném prostoru zajišťovacího zařízení za přítomnosti příslušníka policie.

vii. Existují nějaké zvláštní záruky pro zranitelné podezřelé osoby?

Děti se považují za zranitelné osoby, a proto se na ně rovněž vztahují zvláštní záruky uvedené v předchozím odstavci vi).
Pro účely zákona o právech zatčených a zadržených osob (zákon 163 (I)/2005) se „**zranitelnou osobou**“ rozumí podezřelá nebo obviněná osoba, která kvůli svému věku, duševnímu nebo fyzickému stavu nebo zdravotnímu postižení nerozumí postupu v trestním řízení nebo se ho nemůže účinně účastnit.
V případě zatčení osoby s nedostatečnou duševní způsobilostí nebo zdravotním postižením se **informace** uvedené osobě týkající se jejích práv vyplývajících ze zákona 163 (I)/2005 poskytnou **jednoduchým a srozumitelným jazykem** s přihlédnutím ke zvláštním potřebám těchto osob.
V takovém případě musí být zajištěny služby osoby, která může zatčené osobě nebo dalším zúčastněným osobám sdělit příslušné informace tak, aby jim tyto informace byly s ohledem na jejich nedostatečnou způsobilost nebo zdravotní postižení srozumitelné.
V případě zatčení osoby, která z důvodu duševního nebo tělesného postižení není zjevně schopna vykonávat svá **práva na přístup** stanovená zákonem (zákon 163 (I)/2005), je uvedená osoba navíc oprávněna vykonávat tato práva **s pomocí a/nebo za přítomnosti příslušníka státních zdravotnických a/nebo sociálních služeb**, přičemž tato pomoc musí být této osobě poskytnuta bezprostředně po jejím zatčení a v každém případě, co nejdříve to bude možné.

D. Jaké jsou zákonné lhůty v průběhu vyšetřování?

Osoba zatčená na základě podezření, že spáchala trestný čin, bude do 24 hodin od jejího zatčení předvedena před soudce, pokud nebyl výslech týkající se trestného činu, pro který byla zatčena, dokončen. Účelem předvedení před soudce je, aby policie požádala o konkrétní dobu zadržení této osoby ve vazbě, která nesmí překročit osm dní v kuse a celkově tři měsíce.
Po skončení platnosti příkazu ke vzetí do vazby, a pokud nebudou výslech ani vyšetřování ukončeny, je možné, aby policie u soudu podala žádost o obnovení příkazu na dalších osm dní. Obnovení příkazu lze opakovat každých osm dní, až do maximální doby zbavení svobody v celkové délce tří měsíců.
Obvykle se považuje za nutné zadržet podezřelého, pokud existuje riziko, že v případě propuštění může ovlivnit svědky nebo zničit důkazy. Policie nese důkazní břemeno do té míry, aby byly splněny podmínky pro vydání příkazu ke vzetí do vazby soudem.

E. Co je přípravné řízení (včetně alternativy vazby a možností předání do domovského státu (evropský příkaz k výkonu dohledu))?

Soud vykonávající trestní pravomoc může podle svého uvážení nařídit zadržení obviněné osoby během soudního řízení v její věci. V souladu s článkem 48 trestního řádu (kapitola 155) je pravomoc okresního soudu provádějícího zkrácené řízení omezena na maximální dobu osmi dnů při každém odročení věci. Toto omezení neexistuje v případě pravomoci Nejvyššího soudu nebo senátního soudu uvalit vazbu na obžalovaného během soudního řízení, které se týká trestního řízení vedeného proti němu.
Ustanovení čl. 157 odst. 1 zákona (kapitola 155) stanoví, že trestněprávní soud může povolit propuštění vězně na kauci. Pokud soud rozhodne o propuštění obviněného (obžalovaného), má pravomoc tak učinit stanovením konkrétních podmínek a nařízení, aby podepsal dokument týkající se kauce. Tato pravomoc soudu je výsledkem spojení ustanovení článku 48 a čl. 157 odst. 1 trestního řádu.

Podmínky pro předání rozhodnutí soudu o opatřeních dohledu

Příslušný orgán Kyperské republiky může předat rozhodnutí o opatřeních dohledu, které vydal, příslušnému identifikačnímu orgánu členského státu, v němž má dotčená osoba své zákonné a obvyklé bydliště, pokud je dotčená osoba informována o příslušných opatřeních a souhlasí s návratem do daného členského státu.
Příslušný vydávající orgán Kyperské republiky může na žádost této osoby předat rozhodnutí o opatřeních dohledu příslušnému orgánu
jiného než členského státu, ve kterém má tato osoba
své zákonné a obvyklé bydliště, za předpokladu, že příslušný orgán členského státu, ve kterém tato osoba nemá své zákonné a obvyklé bydliště,
s takovýmto předáním souhlasí.
Příslušný identifikační orgán Kyperské republiky souhlasí s předáním rozhodnutí o opatřeních dohledu nad osobou, která nemá své zákonné a obvyklé bydliště v Kyperské republice, pouze pokud
uvedená osoba byla na jejím území po dobu nejméně tří (3) měsíců.
Příslušným vydávajícím orgánem v Kyperské republice je senátní soud nebo okresní soud vykonávající trestní jurisdikci, který má pravomoc rozhodnout o trestném činu nebo který vydal rozhodnutí o opatřeních dohledu.
Pokud jde o rozhodnutí o opatřeních dohledu vydaných jiným členským státem, příslušným identifikačním orgánem v Kyperské republice je:
a) okresní soud (*Eparchiako Dikastirio*) místně příslušný v oblasti, kde má osoba, ve vztahu k níž bylo vydáno rozhodnutí o opatřeních dohledu v jiném členském státě, bydliště;
b) okresní soud v Nikósii (*Eparchiako Dikastirio Lefkosias*), pokud není bydliště dotčené osoby známo nebo pokud dotčená osoba nemá bydliště v Kyperské republice.

Poslední aktualizace: 16/11/2020
Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Moje práva během soudního řízení

A. Kde se bude soudní řízení konat?

Pokud se trestní věc týká trestného činu nebo trestných činů, za které lze uložit trest odnětí svobody až na pět let, bude soudní řízení vedeno u samosoudce okresního soudu (*Eparchiako Dikastirio*). S písemným souhlasem nejvyššího státního zástupce (*Genikos Eisaggeleas*) může okresní soud projednávat trestný čin, za který lze uložit trest odnětí svobody delší než pět let.

Pokud lze za trestný čin uložit trest odnětí svobody na více než pět let, je řízení projednáváno u tříčlenného senátního soudu.

B. Může být obvinění v obžalobě změněno? Pokud ano, mám v této souvislosti právo na informace?

Obvinění lze změnit na začátku nebo v průběhu soudního řízení. Články 83, 84 a 85 trestního řádu, kapitola 155 stanoví postup týkající se změny obvinění a práv obviněného (obžalovaného).

83. – 1) Pokud soud v kterékoli fázi řízení rozhodne na základě důkazů o tom, že má obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu jakékoli věcné nebo formální nedostatky, může soud nařídit, aby byla obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu byla pozměněna, a to buď formou úpravy či nahrazení nebo přidáním nových obvinění, považuje-li to soud za nezbytné k tomu, aby obvinění odrážela skutkové okolnosti daného případu.

2) Je-li obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu takto pozměněna, zaznamená se rozhodnutí, kterým byla nařízena změna, do obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu a tyto dokumenty se použijí pro účely veškerých souvisejících řízení, jako kdyby byly podány v takto pozměněné podobě.

84. – 1) Je-li obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu změněna podle článku 83, soud neprodleně vyzve obžalovaného, aby před soudem předložil obhajobu a uvedl, zda je připraven být souzen na základě obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu v pozměněném znění.

2) Pokud obžalovaný prohlásí, že připraven není, soud přezkoumá předložené důvody a pokud bude mít za to, že okamžité pokračování v řízení pravděpodobně nebude mít nepříznivý dopad na obhajobu obžalovaného nebo na vedení věci ze strany státního zástupce, může soud v řízení pokračovat, jako by řízení bylo zahájeno původní obžalobou nebo obžalobou podanou u senátního soudu.

3) Je-li pozměněná obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu taková, že okamžité pokračování soudního řízení může mít podle názoru soudu nepříznivý dopad na obžalovaného nebo na státního zástupce, může soud nařídit nové projednání, nebo projednání odložit na období, které považuje za nezbytné.

4) Pokud je obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu soudem pozměněna až po zahájení soudního řízení, lze svědectví již podané během soudního řízení použít bez nutnosti nového projednání, ale strany mohou znovu předvolat všechny svědky, kteří již svědčili, a podrobit je výslechu nebo křížovému výslechu v souvislosti s provedenými změnami.

85. – 1) Pokud lze prokázat pouze část obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu a zjištěná část představuje trestný čin, může být obžalovaný odsouzen za trestný čin, kterého se prokazatelně dopustil, aniž by došlo ke změně obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu.

2) Je-li osoba obžalována z trestného činu, může být odsouzena za pokus o spáchání uvedeného trestného činu, aniž by bylo nutné pozměnit obžalobu nebo obžalobu podanou u senátního soudu.

3) Je-li prokázáno, že se osoba dopustila jednání s cílem spáchat trestný čin, z něhož je obviněna, a pokud spáchání tohoto jednání s takovým úmyslem představuje trestný čin, může být uvedená osoba za tento trestný čin odsouzena, aniž by bylo nutné obžalobu nebo obžalobu podanou u senátního soudu pozměnit, pokud ještě nebyla z tohoto trestného činu obžalována.

4) Pokud má soud na konci soudního projednávání za to, že výpovědí bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal trestný čin nebo trestné činy, které nejsou zahrnuty v obžalobě nebo obžalobě podané u senátního soudu a na jejichž základě nemůže být obžalovaný odsouzen bez předchozí změny obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu, a že pokud by byl za takové trestné činy odsouzen, nemohl by mu být uložen přísnější trest než ten, který by mohl být uložen, pokud by byl odsouzen na základě obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu, a z toho důvodu by to tedy na obhajobu obžalovaného nemělo nepříznivý dopad, může soud nařídit, aby obžaloba nebo obžaloba podaná u senátního soudu byla doplněna o obvinění týkající se trestného činu nebo trestných činů a soud o nich rozhodne, jako kdyby tato obvinění byla součástí původní obžaloby nebo obžaloby podané u senátního soudu.

C. Jaká mám práva v průběhu jednání u soudu?

i. Je moje přítomnost u soudu povinná? Za jakých podmínek je možné se soudního procesu osobně neúčastnit?

Právo obžalovaného být přítomen u soudu je zaručeno podle ustanovení článků 12 a 30 ústavy a podle ustanovení článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech. Kromě toho je obžalovaný povinen být přítomen u soudu, pokud jeho nepřítomnost nespadá do výjimek stanovených v čl. 45 odst. 1 a čl. 63 odst. 3 trestního řádu, kapitole 155.

Ustanovení čl. 45 odst. 1

Má se za to, že soudce – nebo v případě určité kategorie trestných činů předseda okresního soudu (*Eparchiako Dikastirio*) – může prostřednictvím obecného příkazu nebo prostřednictvím zvláštního příkazu v předvolání, jde-li o jmenovaného tajemníka (*Protokollitis*), rozhodnout, že obžalovaný je zproštěn své povinnosti osobně se dostavit k soudu, a

a) umožní obžalovanému, aby se dostavil a reagoval na obžalobu v zastoupení obhájce, v takovém případě se obžalovaný může dostavit a reagovat tímto způsobem.

Má se za to, že pokud je obžalovaná osoba obviněna pouze jako jednatel nebo tajemník společnosti a není osobně obviněna z žádného trestného činu, nebude se muset dostavit k soudu osobně, aby reagovala na obvinění, nebo v jakékoli další fázi, s výjimkou fáze projednávání věci, ale má právo být zastoupena obhájcem;

b) umožní obžalovanému, pokud si přeje se doznat, aby tuto repliku zaslal soudu, přičemž musí být řádně ověřená a orazítkovaná tajemníkem nebo seržantem (*lochias*), nebo policejním příslušníkem nebo vyšším policejním úředníkem v souladu se zákonem o policii, nebo úředníkem vydávajícím osvědčení podle zákona o úředních osvědčeních, nebo obhájcem v souladu se zákonem o advokátech, který k tomuto účelu používá své osobní razítko jasně uvádějící jeho celé jméno a adresu, nebo vedoucím komunity (*koinotarchis*), a to spolu s předvoláním, na které je replika poskytována, přičemž v takovém případě se replika pro účely řízení považuje za přiznání viny.

63. – 1) Obviněný má právo být přítomen u soudu po celou dobu soudního jednání, pokud se chová řádně.

2) Pokud se obžalovaný nechová řádně, může soud podle svého uvážení nařídit, aby byl vyloučen ze soudní síně a zůstal ve vazbě, a může pokračovat v řízení v jeho nepřítomnosti, přičemž učiní

taková opatření, která se podle soudu zdají být dostatečná k tomu, aby byl obžalovaný informován o všem, co se stalo během soudního jednání, a aby připravil svoji obhajobu.

3) Soud může, pokud to považuje za vhodné, umožnit obžalovanému zůstat mimo soudní síň během celého řízení nebo jeho části za podmínek, které uzná za vhodné.
Na základě kyperské judikatury může být soudní řízení vedeno v nepřítomnosti obžalovaných, pokud je to v zájmu spravedlnosti.

ii. Mám právo na tlumočníka a překlady dokumentů?

Právo na tlumočníka je zaručeno jak ústavou, tak zákonem z roku 2014 o právu na překlad a tlumočení během trestního řízení (18 (I)/2014). Kromě toho je právo na tlumočníka upraveno v článku 65 trestního řádu, kapitole 155.
Ustanovení čl. 12 odst. 5 písm. a) a e) ústavy stanoví, že:
Každá osoba obviněná z trestného činu má alespoň následující práva:
a) být bezprostředně a podrobně informována v jazyce, kterému rozumí, o povaze obvinění a jejich důvodech;
e) aby jí byl bezplatně nápomocen tlumočník, pokud nerozumí jazyku, který se používá u soudu, nebo jím nemluví.
Ustanovení čl. 30 odst. 3 ústavy stanoví, že každá obviněná osoba má právo na bezplatné tlumočení, pokud nerozumí jazyku, který se používá u soudu, nebo jím nemluví.
Zákon z roku 2014 o právu na překlad a tlumočení během trestního řízení (18 (I)/2014) stanoví:

Právo na tlumočníka

4. – 1) Příslušný orgán neprodleně zajistí tlumočnické služby podezřelé nebo obviněné osobě, která během trestního řízení před vyšetřujícími nebo justičními orgány neovládá jazyk a/nebo nerozumí jazyku, ve kterém je trestní řízení vedeno, včetně výslechu na policii, všech soudních jednání a veškerých nezbytných průběžných jednání.
2) Soudní orgán odpovědný za výkon evropského zatýkacího rozkazu v souladu s článkem 11 zákona o evropském zatýkacím rozkazu a postupech pro vydávání vyžádaných osob mezi členskými státy Evropské unie neprodleně zajistí poskytování tlumočnických služeb jakékoli vyžádané osobě, která neovládá jazyk, v němž se vede související řízení, a/nebo takovému jazyku nerozumí.
3) Je-li to nezbytné k zajištění spravedlivého procesu, sjedná příslušný orgán tlumočnické služby, aby byla zajištěna komunikace mezi podezřelou, obviněnou nebo vyžádanou osobou a jejím obhájcem, pokud tato komunikace přímo souvisí s výslechem a/nebo jednáním v rámci trestního řízení a/nebo výkonem evropského zatýkacího rozkazu a/nebo podáním odvolání a/nebo jiných procesních nároků, včetně žádosti o kauci.
4) Podle tohoto článku tlumočení:
a) je poskytováno v mateřském jazyce podezřelé, obviněné nebo vyžádané osoby nebo v jakémkoli jiném jazyce, který ovládá nebo kterému rozumí, a
b) zahrnuje případně další pomoc, jako je použití znakového jazyka, aby byly uspokojeny potřeby podezřelých, obviněných nebo vyžádaných osob s poruchami sluchu nebo řeči.
5) Příslušný orgán ověří jakýmkoli způsobem, který považuje za vhodný, zda podezřelá, obviněná nebo vyžádaná osoba ovládá jazyk používaný v trestním řízení nebo v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu a rozumí mu a zda tato osoba potřebuje pomoc tlumočníka.
6) Tlumočnické služby stanovené v tomto článku musí být dostatečně kvalitní, aby zaručily spravedlivý proces, zejména tím, že zajistí, aby podezřelá, obviněná nebo vyžádaná osoba rozuměla řízení, které je proti ní vedeno tak, aby mohla vykonávat své právo na obhajobu. Za tímto účelem věnuje příslušný orgán zvýšenou pozornost zvláštnostem komunikace s pomocí tlumočníka.
7) V případě potřeby může příslušný orgán zajistit poskytování tlumočnických služeb s využitím komunikačních technologií, například pomocí videokonference, telefonu a/nebo internetu, pokud není pro zajištění spravedlivého procesu vyžadována fyzická přítomnost tlumočníka.
8) Pro účely lepšího provádění ustanovení odstavce 5 může být postup nebo mechanismus ověřování toho, zda podezřelá, obviněná nebo vyžádaná osoba ovládá jazyk používaný v trestním řízení nebo v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu a rozumí mu, stanoven zvláštními předpisy.

Právo na překlad

5. – 1) Za účelem zajištění toho, aby podezřelá nebo obviněná osoba mohla uplatnit své právo na obhajobu a zajištění spravedlivého procesu, poskytne příslušný orgán v přiměřené lhůtě podezřelé nebo obviněné osobě, která nerozumí jazyku používanému v příslušném trestním řízení, písemný překlad všech podstatných dokumentů.
2) Pro účely tohoto zákona se za podstatné dokumenty považují:
a) ve všech případech zatýkací rozkaz nebo příkaz ke vzetí do vazby, obžaloba a jakékoli soudní rozhodnutí a příkaz týkající se řízení a
b) jakýkoli jiný dokument považovaný příslušným orgánem za nezbytný buď z moci úřední, nebo na základě odůvodněné žádosti podezřelé nebo obviněné osoby nebo obhájce podezřelé nebo obviněné osoby.
3) Příslušné orgány nemusí poskytnout překlad výňatků z podstatných dokumentů, které nepřispívají k tomu, aby podezřelá nebo obviněná osoba porozuměla věci, která je proti ní vedena.
4) Aby byl zajištěn spravedlivý proces, poskytne příslušný orgán v rámci řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu v přiměřené lhůtě vyžádané osobě, která nerozumí jazyku, v němž byl evropský zatýkací rozkaz vypracován nebo do něhož byl vydávajícím členským státem přeložen, písemný překlad uvedeného dokumentu.
5) Bez ohledu na ustanovení odstavců 1, 2 a 4 může příslušný orgán poskytnout namísto písemného překladu ústní překlad a/nebo ústní shrnutí podstatných dokumentů, pokud tento ústní překlad a/nebo ústní shrnutí nemá vliv na spravedlnost řízení.
6) Podezřelá, obviněná nebo vyžádaná osoba je oprávněna vzdát se práva na získání písemného a/nebo ústního překladu a/nebo ústního shrnutí podle tohoto článku, pokud je příslušnému orgánu poskytnut dostatečný důkaz, že:
a) se dotčená osoba před tím poradila se svým obhájcem nebo si jinak plně uvědomovala důsledky takového vzdání se práva a
b) vzdání se práva je právně platné a dobrovolné.
7) Písemný nebo ústní překlad a/nebo ústní shrnutí stanovené v tomto článku se poskytují v mateřském jazyce podezřelé, obviněné nebo vyžádané osoby nebo v jiném jazyce, který ovládá a/nebo mu rozumí.
8) Písemný nebo ústní překlad a/nebo ústní shrnutí stanovené v tomto článku musí být dostatečně kvalitní, aby zaručily spravedlivý proces, zejména tím, že zajistí, aby podezřelá, obviněná nebo vyžádaná osoba rozuměla řízení, které je proti ní vedeno tak, aby mohla vykonávat své právo na obhajobu.
Ustanovení čl. **65** odst. 1 trestního řádu, kapitola 155 stanoví, že
vypovídá-li se v jazyce, kterému obviněný (respektive obžalovaný) nerozumí, a pokud je přítomen, tlumočí tlumočník obviněnému v rámci veřejného jednání v jazyce, kterému obviněný rozumí.
Má se za to, že pokud má dotčená osoba obhájce, nemusí být tlumočení s jeho souhlasem poskytnuto.
2) Jsou-li dokumenty předkládány jako formální důkazy, je na uvážení soudu, které části jejich obsahu považuje za nezbytné, aby byly tlumočeny.

iii. Mám právo na obhájce?

Podle článku 12¨ ústavy má
každá osoba obviněná z trestného činu má minimálně následující práva:

c) hájit se, a to osobně, nebo prostřednictvím obhájce, kterého si zvolí, nebo pokud si obhájce nemůže dovolit, aby jí v zájmu zajištění spravedlnosti byla poskytnuta bezplatná právní pomoc;
Ustanovení čl. 30 odst. 3 ústavy rovněž stanoví, že:
Každý má právo:
d) mít obhájce podle svého výběru, a aby mu byla bezplatně poskytnuta právní pomoc, pokud je to vyžadováno v zájmu zajištění spravedlnosti a je to v souladu se zákonem.
V souladu se zákonem o právní pomoci, tj. zákonem 165 (I)/2002, za předpokladu, že jsou splněny podmínky v něm stanovené, má obviněný během jednání právo na obhájce podle svého výběru a na bezplatnou právní pomoc.

O jakých dalších procesních právech bych měl(a) vědět? (např. předstoupení podezřelých osob před soud)

Předstoupení obviněné osoby před soud

Pokud se obviněný (tj. obžalovaný) ve zkráceném řízení ve stanovenou dobu nedostaví před soud poté, co je předložen důkaz, že mu bylo předvolání doručeno, může soud přistoupit k projednání věci a vydat rozhodnutí v jeho nepřítomnosti, nebo pokud to považuje za vhodné, jednání odročit a vydat zatýkací rozkaz.
Má se za to, že soudce – nebo v případě určité kategorie trestných činů předseda okresního soudu (*Eparchiako Dikastirio*) – může prostřednictvím obecného příkazu nebo prostřednictvím zvláštního příkazu v předvolání, jde-li o jmenovaného tajemníka (*Protokollitis*), rozhodnout, že obviněný (respektive obžalovaný) je zproštěn své povinnosti osobně se dostavit k soudu, a
a) umožní obviněnému (respektive obžalovanému), aby se dostavil a reagoval na obvinění v zastoupení obhájce, přičemž v takovém případě se obviněný může dostavit a reagovat tímto způsobem;
b) umožní obviněnému (tj. obžalovanému), pokud si přeje se doznat, aby tuto repliku zaslal soudu, přičemž musí být řádně ověřená a orazítkovaná tajemníkem nebo seržantem (*lochias*), nebo policejní příslušníkem nebo vyšším policejním úředníkem v souladu se zákonem o policii, nebo úředníkem vydávající osvědčení podle zákona o úředních osvědčeních, nebo obhájcem v souladu se zákona o advokátech, který k tomuto účelu používá své osobní razítko jasně uvádějící jeho celé jméno a adresu, nebo vedoucím komunity (*koinotarchis*), a to spolu s předvoláním, na které je replika poskytována, přičemž v takovém případě se replika pro účely řízení považuje za přiznání viny.
Má se za to, že pokud je obžalovaná osoba obviněna pouze jako jednatel nebo tajemník společnosti a není osobně obviněna z žádného trestného činu, nebude se muset dostavit k soudu osobně, aby reagovala na obvinění, nebo v jakékoli další fázi, s výjimkou fáze projednávání věci, ale má právo být zastoupena obhájcem.

Vyjádření k obvinění

Je-li obžalovaný vyzván, aby se k obvinění vyjádřil, může, ale nemusí uznat vinu nebo vydat konkrétní obranu, přičemž jeho vyjádření bude soudem zaznamenáno.
Konkrétní obrana vůči obvinění v obžalobě obsahuje následující prohlášení:
a) Soud, který obžalovaného vyzval, aby se před ním vyjádřil k obvinění, není ve věci příslušný, přičemž je ve věci trestného činu, z kterého je dotčená osoba obžalována, příslušný jiný soud. Bude-li toto tvrzení přijato, soud věc postoupí k soudu Kyperské republiky, který je ve vztahu k pachateli nebo ve vztahu k dotčenému trestnému činu příslušný.
b) Dotčená osoba byla již dříve odsouzena nebo případně osvobozena na základě stejných skutkových okolností za stejný trestný čin.
c) Dotčené osobě byla za tento stejný trestný čin udělena milost.
Pokud soud rozhodne, že skutečnosti tvrzené obžalovaným nejsou prokázány nebo že je tvrzení skutečně nepravdivé, musí se obžalovaný k obvinění vyjádřit.
Pokud obžalovaný přizná vinu a soud má dostatečné důkazy o tom, že rozumí povaze své odpovědi, může postupovat, jako by byl obžalovaný odsouzen rozhodnutím soudu.
Pokud obžalovaný nepřizná vinu, přistoupí soud k projednání věci. Pokud obžalovaný odmítne odpovědět, nebo neodpoví bezprostředně, nebo není schopen odpovědět z důvodu tělesného postižení, postupuje soud tak, jako by obžalovaný vinu neuznal.

D. Možné tresty

Okresní soud projednává ve zkráceném řízení trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nepřesahující pět let, nebo peněžitý trest nepřesahující 85 000 EUR, nebo obojí.
Senátní soud (*Kakourgiodikeio*) projednává trestné činy, za něž lze uložit trest odnětí svobody na dobu delší než než pět let.

Poslední aktualizace: 16/11/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Moje práva po skončení soudního řízení

A. Mám právo se proti rozhodnutí soudu odvolat?

Osoba, která byla senátním soudem nebo okresním soudem shledána vinnou a byla odsouzena k trestu odnětí svobody libovolné délky nebo k zaplacení peněžitého trestu, se může proti odsouzení nebo trestu odvolat k Nejvyššímu soudu.

B. Jaké mám další možnosti nápravy?

Není zakotveno žádné právo podat žalobu proti rozhodnutí soudu.

C. Jaké jsou důsledky odsouzení?

i. Záznam v rejstříku trestů

Trest uložený soudem zaznamená policie do evidence předchozích odsouzení. Prominutí trestu se řídí ustanoveními zákona o prominutí trestů odsouzených (zákon 70/1981). Pokud jde o trest odnětí svobody na doživotí nebo na dobu delší než dva roky, není prominutí trestu možné.

ii. Výkon trestu, předávání odsouzených, probace a alternativní tresty

Trest odnětí svobody se vykonává ode dne vydání příslušného rozhodnutí; může však být zkrácen o dobu, po kterou byla osoba před zahájením hlavního líčení v souladu s tímto zákonem zadržena, pokud soud nerozhodne jinak.
Soud nařídí, že výkon trestu odnětí svobody nepřesahující tři roky má být podmíněně odložen, je-li to odůvodněno v plném rozsahu okolnostmi případu a osobními okolnostmi obžalovaného.
Soud vydávající rozhodnutí o podmíněném odložení výkonu trestu odnětí svobody může nařídit probaci, tj. rozhodne o tom, že odsouzený bude pod dohledem probačního úředníka (opatrovníka) na dobu nepřesahující dobu provádění tohoto rozhodnutí (tři roky).

Poslední aktualizace: 16/11/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.